

at der ikke engang formelt eksisterer en provisorisk Lov, og selvfølgelig er der ikke Tale om at forkaste den provisoriske Lov ved nogen- somhelst Handling. Men deraf følger ingen- lunde, at man ikke kan forkaste den midler- tidige Lov, det indrømmer jeg, men jeg vil blot fastholde, at man saa ikke maa bilde sig ind, at man derigjennem forkaster Noget, man engang har forkastet, og slaar sig selv for Munden og gaar Regeringens Grunde; men det har det ærede Medlem gjort ved den Svingning, han har foretaget, idet han er gaaet bort fra sine egne tidligere Udtalelser baade som Formand og som Medlem af Thinget. Det ærede Medlem er i dette Dieblit kommet saa vidt, at han seldskændig gaar Regeringspartiets Grunde, thi han gjør det, som dette Parti sætter allermest Pris paa, idet han nemlig underkjenner den praktiske Betydning af Folkethingets Forkastelse. Han siger nemlig, endog meget bestemt, at det er nødvendigt at foretage Forkastelsen engang til, navnlig fordi det fra Høires og Regeringens Side paastaas, at denne Forkastelse er uden Retsvirkning. Han siger, at det er nødvendigt for engang i Fremtiden at sikkert overfor Rigsretten, at det er meget farligt ikke at gjøre det. Da Høire ikke har god- kjendt det, og Høiret er af en anden Mening, er det nødvendigt, at vi lade, som om vort private Initiativ ikke havde været tilstrækkeligt, og det er netop det, Høire ønsker. Derfor siger jeg: Det gaar det ærede Medlem som saa overordentlig Mange, der bestræbe sig for at indtage en Særstilling, der til- syneladende er mere radikal end den, deres eget Parti indtager: De modarbejde baade det Parti og den Sag, de virkelig skulde støtte.

Det ærede Medlem gjør her ganske det Samme, som den saakaldte revolutionære Socialisme gjorde overfor Socialisterne her i Landet. Det var et Parti, der under Skin af tilsyneladende stor Radikalisme modarbejdede sit eget Parti, splittede i Stedet for at samle, og derfor i det afgørende Dieblit gjorde Høire al den Tjeneste og Glæde, det kunde. Det er nu mærkeligt, at det ærede Medlem ikke lægger Mærke til, at han ogsaa i alle sine Bestræbelser her for at faae Folkethinget til at forkaste, hvad det engang har forkastet, ikke opnaar Andet end at blive støttet og ap- plauderet fra Høire. Det er Høires Blæde, som finde Behag i, hvad han gjør, det er Høires Blæde, der finde denne Politik saa overordentlig nyttig, fordi den hjælper dem paa alle Sider og Kanter. Men fra Oppo- sitionens Side vil han sikkert ikke vinde Bi- fald, det er ganske naturligt, og jeg vil sige

til det ærede Medlem, at ved den Bei, han er inde paa, nemlig at bekæmpe det Flertals Politikk, som det danske Folks Flertal har valgt som Opposition mod Regeringen, er det ærede Medlem i Virkeligheden kommet langt videre, end han maaste i dette Dieblit forstaa, og langt videre i Retning af at hjælpe vore Modstandere, og det have vi faaet mange tydelige Exempler paa ved det, han sidst udtalte her i Thinget. Det ærede Medlem udtalte her, at ved sidste Valg havde hans Meningsfæller i adskillige Kredse støttet Mænd, der stode paa For- handlingspolitikens Grund og stemt for dem. (Udbrydelse af Berg). Saa! sagde det ærede Medlem ikke det? Ja, de Ud- tryk, det ærede Medlem brugte, bryder jeg mig ikke om at gjentage, thi altid, naar det ærede Medlem udtaler en eller anden Sag, ligger der deri et Forsøg paa en Mistænkeliggjø- relse og Angreb; det holder jeg mig borte fra, fordi det ikke nytter under en Forhandling; jeg tror, at det, det kommer an paa her i Forhandlingen, er, at Grunde og Stand- punkter komme saa klart frem som muligt, og at man bliver fritagen for den Slags Udtryk, der kun ere tilfredsstillende for sig selv, men ikke for nogen Anden. Det ærede Medlem sagde bestemt, at det var sket denne Gang, at der var valgt Folk her, som stode paa Flertallets Standpunkt, og valgt ved Stemmer af Mænd, som stode paa hans Opfattelse, og han truede sam- tidig med, at det var Noget, der maaste ikke ske næste Gang. (Berg: Det tror jeg heller ikke!) Ja, jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er Noget, der er sket fra den anden Side ogsaa, at der er Mænd, der høre til hans Meningsfæller, som kun ere valgte derigjennem, at de have faaet Stemmer fra vor Side og maaste end- ogsaa flere end dem, de selv have stiftet sig, fordi vi ikke vilde splitte og spille Kredse over i Høire. Nu er det altsaa det, det ærede Med- lem bebuder efter disse Valg, at han stiller sig op her og tilhøyrer Høire: Hvis I næste Gang opløse, stemme mine Folk saaledes, at Kredse falde over til Eder, I skulde faae dem. Det er et Tilbud fra det ærede Medlem om, at han ved Hjælp af en Splittelse haaber at kunne hvide Høire nogle flere af de Kredse, der staa valsende over for Høire. Saa vidt er det ærede Medlem kommet. Jeg tror ikke, at han har været sig det klart bevidst, hvad han gjør; men jeg tror ikke, Noget er i Tvivl om, hvad dette er for en Politikk, og hvortil den fører. Medens det er ret begribe- ligt, at Høire med Taknemmelighed ser paa den Slags Udtalelser og tager dem i Munden, saa siger jeg: Det er forbausende, at det